december 2013

ŠTUDENTSKÝ ČASOPIS

Občasník

OARV ŠRŠEŇ

Číslo 1

Ročník X

Vianoce
Talent OA

Akcie
Interview

foto: D. Žiaková

Výlety
Šport
Vlastná Tvorba
Imatrikulácie
Financie
Zaujímavosti
Súťaže
Horoskop

Láska

Dobrodružstvo

Akcia

Exotika

ÚVODNÍK

Milí čitatelia,

opäť sme tu v plnom sršňovskom nasadení zaujať vás. Od začiatku školského roka sa toho veľa udialo. Je to možné, že čas v škole by plynul rýchlejšie, ako sa zdá? Však je tu už december, ani sa nenazdáme a sadneme si k štedrovečernému stolu.

Naše prvé číslo je akousi mozaikou toho, čo sa v OA udialo. V spomienkach sa môžeme vrátiť k imatrikuláciám, exkurziám a súťažiam a čo je hlavné, máme tu aj pikošky zo sveta športu a nášho okolia.

Náš pán riaditeľ oslavoval svoje okrúhle životné jubileum. V tento deň sme celá škola pre neho pripravili veľké prekvapenie, zaspievali sme mu krásnu pesničku. Pri tejto príležitosti nám pán riaditeľ oznámil, že dostaneme riaditeľské voľno. ☺ Aj touto cestou chce redakčná rada ešte raz zagratulovať pánovi riaditeľovi a popriať mu veľa zdravia, šťastia a lásky.

A keďže sa o chvíľu rozídeme na zimné prázdniny, v mene celej redakčnej rady všetkým želám, nech sa šťastie na nás znesie ako vločky snehu, nový rok nech nám prinesie zdravie, lásku, nehu.

Krásne prežitie nastávajúcich sviatočných dní praje šéfredaktorka Sršňa

Barbie

Úvodník	2
Obsah	2
Ako ju nepoznáte	2
Vianoce, heja-hou	3
OA spolupracuje d Holandskom	4
Očarila ju Indonézia	5
ŽŠR - malá škola demokracie	6
Športom proti drogám	7
Šikovné a rýchle prsty	7
Prijali sme ich do cechu ekonómov	8
Sexi blondína za katedrou	10
Okúsila novinársky chlebíček	11
Pocity prvákov	12
Zberateľské vášne OA	13
Aktuálne z internátu	21
Júú nov - American dream...	14
Ďalší veľký obchodný reťazec v Rožňave	16
Úskalia OnLine nakupovania	17
Vlastná tvorba	18
Démoni (nie)len v mojej hlave	19
Máme strieborný stánok!!!	20
Tatranské krásy	21
Zaujímavosti	22
Horoskop od astrologičky Janky	23
Dobrovoľní hasiči, dobrovoľne pomáhajú	24
Deň športu	25
Je nositeľkou čierneho dánu	26
(Ne)Gentlemanská hra	27

AKO JU NEPOZNÁTE

Meno: Jana Kupcová, nová šéfredaktorka Sršňa
Prezývka: Barbie
Bydlisko: Ochtiná
Ročník a trieda: IV.B
Motto: Mám ich pravdaže viac, ale medzi moje také zásadné mottá patrí: Nerob ľuďom to, čo nechceš, aby robili tebe, Úprimnosť nadovšetko!, Život je len hra a je len na tebe, ako ju zahráš, kam sa pohneš, a či to budeš robiť spravodlivo, alebo nie.
Tvoj idol: Nemám nijaký slávny idol ... mojím idolom sú moji rodičia, pretože sa snažia ma vychovať, ako najlepšie vedia...
Najobľúbenejší predmet: Fuu, tak to je ťažká otázka, ale najradšej mám slovenský jazyk.
Najneobľúbenejší predmet: Najneobľúbenejší.... nemám, podľa mňa neexistuje najneobľúbenejší predmet, pretože sú len predmety, ktoré nám sadnú a ktoré nie... a podľa mňa obľúbenosť predmetov robí aj učiteľ a naši učitelia vysvetľujú zaujímavo a snažia sa, aby sme to pochopili...
Najdôležitejšia vec na svete: Nemám najdôležitejšiu vec... pre mňa najdôležitejšia je láska, rodina a moja láska...
Najkrajšia spomienka z detstva: Stavanie snehuliakov s rodičmi, zoznamovanie sa s krásami Slovenska ...
Najhoršia spomienka z detstva: Nemám...
Predstava ďalšieho štúdia: Žurnalistika alebo masmediálna komunikácia.
Predstava poškolského života: Nájsť si prácu, stále sa v nej zdokonaľovať, usadiť sa a založiť si rodinu.
Domáci miláčik: Pes (Jerry).
Hudobný štýl: Nemám vytýčený hudobný štýl, ja si vypočujem fakt všetko...
Najobľúbenejšia pesnička: Vždy ich bolo viac ako jedna... Určite by sa tam objavili tieto: Kali, Dominika Mirgová- Je koniec; Vladis- RIA; Vladis ft Nicole- Žijem pre moment; Avicci-wake me up; Ellie Gouldin- Burn; Passenger Let her go; Dj Antoine- Bella Vita... Toto sú pesničky, ktorých sa mi páčia slová a zároveň aj melódia...
Hobby: písanie článkov, básničiek, a kníh. Čítanie kníh, počúvanie hudby a venovanie sa kamarátom. No poslednú dobu sa najradšej venujem svojej láske.
Tajný sen: Ísť do Francúzska a vidieť celý Paríž a stať sa moderátorkou alebo novinárkou.

Ramón

VIANOCE, heja- hou!

„Vianoce, Vianoce prichádzajú šťastné a veselé, lalá “

Vianoce, to krásne slovíčko, ktoré pozná každý z nás. Aké by vlastne mali byť?

Vianočné sviatky, ten krásny čas plný prestretých stolov. Na stoloch kapor na masielku; uštvaná divina či chutnučké prasiatka. Ten čas vyrúbaných mladých stromčekov, sviečok, preplnených žalúdkov od jedla či pitia. Ten čas plný stresu zo zháňania darčekov pre najbližších, ale i čas klamania detí o bradatom Ježiškovi, strašení čertami a stále rovnakými ceremóniami a rituálmi cirkvi. Čas, keď je každý strom, dom, park či obchodný dom nablýskaný a vysvietený miliónmi ligotavých svetielok, sviečok a ozdôb. Vianoce, ten krásny čas pripomenutia si Božieho Syna, ktorý svojím príkladom ukázal a stále ukazuje ľuďom cestu do duchovnej ríše.

Ku každým vianočným sviatkom patrí vianočná pieseň a aj koledy. Rada by som vám niektoré z nich pripomenula.

Tichá noc, svätá noc! *Všetko spí, všetko sní,*
sám len svätý bdie dôverný pár,
stráži Dieťatko, nebeský dar.
Sladký Ježiško spí, sní,nebesky tíško spí, sní.

Narodil sa Kristus Pán*, veseľme sa,*
z ruže kvietok kvitol nám, radujme sa.
Z života čistého, z rodu kráľovského,
Kristus Pán narodil sa.

ZACHOVÁVANÉ VIANOČNÉ ZVYKY

Pôst až do východu prvej hviezdy - má pripraviť človeka na veľkú oslavu narodenia Ježiša. Pripomína, že na svete sú aj chudobní a hladní, ktorým treba pomáhať. Prísny pôst podľa cirkvi znamená nejesť mäso, prípadne si odoprieť niečo obľúbené. Do sýta sa v ten deň možno najesť len raz.

Umývanie sa vo vode s peniazmi alebo jablkom - má priniesť bohatstvo, zdravie a lásku.

Šup so šupinou z kapra do peňaženky - aby ste po celý rok netrpeli núdzou.

Veľká bankovka pod obrusom - tiež má odplašiť od dverí chudobu.

Na štedrovečernom stole tanier a príbor navyše - symbol milosrdenstva, aby ste mohli pohostiť pocestného.

Hádzanie orechov do kútov po večeri - najstarší člen rodiny hádže orechy do kútov v izbe, aby bolo po celý rok v dome hojnosti.

Medový krížik na čelo - robieva ho hlava rodiny alebo gazdiná ostatným v rodinnom kruhu, aby boli pokorní a dobrí ako med.

A tak vám na záver v mene celej redakčnej rady prajem požehnané Vianoce... Vyberte si sami aké! ☺ No nezabúdajme: „Čo sejeme – to budeme aj žať!“

Raduš

OA v Rožňave uzavrela spoluprácu so strednou odbornou školou v Holandsku

Naša pani učiteľka Mgr. Jana Vidová neustále surfuje po internete a hľadá spriaznené školy, s ktorými by naša škola uzavrela spoluprácu. A tak natrafila aj na jednu holandskú školu, ktorej učitelia a žiaci prejavili záujem o spoluprácu so školami v strednej Európe.

Slovo dalo slovo a v marci roku 2013 nás navštívili predstavitelia holandskej školy ROC Flevoland, Amsterdam, ktorí sú zodpovední za študijný program Business College. Je to jedna sekcia z veľkého počtu vzdelávacích sektorov školy, ktorá má pod jedným riaditeľstvom vyše 20 000 tisíc žiakov s množstvom odborov od inštalatéra, cez finančného manažéra až po umelca.

Riaditelia škôl

Naši hostia navštívili podniky v Rožňave a v okolí, kde by ich žiaci z Holandska mali vykonávať súvislú trojtýždňovú prax. Navštívili krásy nášho regiónu, ochutnávku vína v Jablonove, spoznali sa so žiakmi našej školy. Veľmi sa im tu zapáčilo. Pozvánka do Holandska pre vedenie našej školy bola týmto napísaná.

Do Holandska som sa vybral s pani Vidovou a Fraňovou v októbri tohto roku. Musel som ich zobrať so sebou, lebo moja angličtina je slabšia, predať by ma však nepredali. Ja som osobne ešte v Holandsku nebol, ale veľa som o tejto krajine počul hlavne v súvislosti s Ajaxom Amsterdam a s druhými Benátkami. Skutočne je to krásna krajina, aj keď je to súvislá rovina, na mnohých miestach až pod hladinou mora. Krásne zelené upravené pastviny, lúky, kvalitná a hustá sieť ciest bez jám a výmoľov a hlavne historický Amsterdam s množstvom kanálov a mostov a s množstvom bicyklov.

Samozrejme, okrem krajiny nás zaujímala hlavne škola, ich režim, práca učiteľov a žiakov. Sú lepší alebo horší? Mladí sú asi rovnakí, aj oni prichádzali ráno na hodinu po zvonení.

Po oficialitách s pánom Bram Smithom, riaditeľom sekcie Business College, ako sú odovzdanie darčekov a podpis zmluvy medzi školami, nám žiaci predstavili svoju školu a svoj región.

Škola je veľká, moderná, tak by mali vyzerať veľkokapacitné školy aj u nás. Triedy, odborné učebne, telocvične, moderná posilňovňa, dve jedálne, bufety. Videli sme, ako zaostáva financovanie školstva na Slovensku oproti západným krajinám v oblasti materiálneho zabezpečenia. Určite však nezaostávame vo vedomostiach žiakov.

Na záverečnej večeri nám riaditeľ sekcie Business College potvrdil veľký záujem o spoluprácu. Žiaci vyjadrili potešenie z toho, že navštívia Slovensko, o ktorom vedia málo. Už sa teraz tešia na stretnutie s rovesníkmi na Slovensku.

Prezentácie žiakov

Amsterdam

Tešíme sa na apríl, keď k nám príde prvá skupina holandských žiakov. A môžu sa tešiť aj niektorí aktívni žiaci našej školy na september 2014, keď sa naši žiaci zúčastnia súvislej stáže v Holandsku.

Viktor Baláž
foto: J. Vidová

Očarila ju Indonézia

Na úvod môjho spomínania na Konferenciu v Indonézii uvediem len jeden fakt o organizácii, ktorá konferenciu organizovala. Ide o ASEF (Asia-Europe-Fundation) so sídlom v Singapure, ktorá propaguje porozumenie, posilňuje vzťahy spolupráce medzi ľuďmi, inštitúciami a organizáciami, zlepšuje komunikáciu medzi krajinami Ázie a Európy, sprístupňuje spoluprácu v oblastiach, ktoré zahŕňajú kultúru, vzdelávanie, stály ekonomický rast, riadenie a verejné zdravie. Spolupracuje so 700 partnerskými organizáciami, riadia viac ako 600 projektov na rôznej úrovni najmä prostredníctvom organizovania workshopov, konferencií a seminárov pre pedagógov, výskumníkov a vedcov, koordinátorov a študentov víťazných spoločných online projektov.

Luxusná stránka Indonézie.

Je ťažké pár slovami napísať, prečo a ako a ešte k tomu popísať moje dojmy z krajiny pre nás úplne nezvyčajnej, no pokúsim sa...

Študenti **súčasnej 4.A** sa aktívne zúčastňujú on-line projektov od roku 2011. Prvý projekt - **ChainStories**, na ktorom sme participovali, bola kniha fantazijných a dobrodružných príbehov, ktoré písali študenti v anglickom jazyku a zúčastnilo sa ho 9 škôl zo 7 krajín Európy aj Ázie.

Folklór v podobe divadelného predstavenia.

V školskom roku 2011/2012 nasledoval projekt s názvom **„A DiaryofOurCulture“** ktorý sme koordinovali my a na ktorom participovali školy: Nový Zéland – TimaruBoysHigh-School, Švédsko – RealGymnasiet, Maďarsko - Varga KatalinGimnazium, India – St. MarkGirlsSec.School, Filipíny – Olongapo City Nat. High-School a Davao City Nat. HighSchool.

Mgr. Jana Vidová

Muhammad Azizul Haq

Ďalší projekt bol pokračovaním predošlého s názvom **„A DiaryofOurLife“**. Participujúce školy boli: India - St.Mark'sSr. Sec. PublicSchool,Janakpuri, New Delhi, Litva - ŠilutėVydunasGymnasium, Šilutė, Estónsko - PõlvaCo-EducationalGymnasium, Slovinsko - PrvagimnazijaMaribor, Malajzia - LutongGovern.Sec.School, Indonézia - Al-Azhar Senior HighSchool 4, West-Java.

Škoda, že napriek tomu, že oba projekty sú skvelé, btw. pozrieť si ich môžete na webe školy, neboli sme v užšom finále a vyhrávajú len tri najlepšie projekty... a konkurencia je tvrdá. Študenti najmä z ázijských štátov majú len jeden cieľ, a to je byť najlepší v rôznych súťažiach, v športe, v známkach, ich vnútorná motivácia dosiahnuť v živote to, čo chcú, je obrovská. Vedia, že bez dobrého vzdelania a vedomostí nebudú mať dobrú prácu a nebudú mať „fun in life“..lebo byť bez dobrej práce a bez peňazí

Ručné maľovanie látok.

znamená, že si nebudú môcť plniť svoje sny. A prejavuje sa to aj pri vymýšľaní a tvorbe projektov, čo chápu ako súčasť svetového interkulturálneho dialógu a súčasť vzdelávania sa v oblastiach ako sú jazyky, IT a vedenie spoločenskej komunikácie v medzinárodnom prostredí.

text a foto: ***Mgr. Jana Vidová***

Oficiálne foto ASEF

Žiacka školská rada - malá škola demokracie

Mnohí sa iste pýtate, čo to vlastne ŽŠR je, prečo ju máme? Nie je to žiaden div. Dnes každý volá po demokracii a ani škola nie je výnimkou. Malou školou demokracie môže byť aj ŽŠR, skupina žiakov, ktorá reprezentuje názory a záujmy svojich spolužiakov a presadzuje ich na rokovaniach s vedením školy, čím umožňuje žiakom demokraticky ovplyvňovať dianie v škole a podieľať sa na ňom.

Mikuláš na ľade

Práve vy, mladí ľudia, primerane k svojmu veku, by ste mali prispievať k riešeniu problémov vo vašom okolí. Musíte si uvedomiť, že v škole trávite podstatnú časť svojho života. Škola je teda nielen sprostredkovateľom vedomostí, ale má vás naučiť aj komunikovať s okolím. A v tom môže ŽŠR výrazne pomôcť.

Deň učiteľov

Činnosť ŽŠR je však závislá predovšetkým od vašej aktivity. ŽŠR na našej škole vznikla v septembri 2008, jej hlavnými dokumentmi sú Štatút ŽŠR a plán práce. Každá trieda vysiela na naše zasadnutia svojho zástupcu, ktorý ju reprezentuje a presadzuje jej názory. Pán riaditeľ na začiatku školského roku zdôrazňuje, že jeho dvere sú pre vás vždy otvorené a bude s radosťou prijímať a počúvať vaše názory.

Ale vy ste s našou školou, zdá sa, veľmi spokojní, lebo okrem súhlasu na akcie, ktoré vymyslíme, ste zatiaľ nezaklopali na dvere riaditeľne s nejakým závažnejším problémom. A tak vymýšľame rôzne podujatia, aby sme si spestrili život na škole. Veď sa hádam nebudeme v škole len učiť a zasa len učiť.

Vianočné trhy

A čo všetko sme už vymysleli? Nájdete si to na nástenke, alebo na internetovej stránke školy pod žiackou školskou radou. Určite neoľutujete, hlavne keď si prezriete fotogalérie trebárs z takých obľúbených fašiangov, kde možno niektorých učiteľov v maskách ani nespoznáte. A chcete sa dozvedieť, ktorý z učiteľov vyhral haluz roka, najsympoš, alebo bol topom? Pozrite si oslavy Dňa učiteľov z roku 2010.

Naši prváci boli v roku 2009 prijímaní do kráľovstva OA priamo kráľovnou v krásnych šatách a na pódiu vystúpil aj kráľ v podaní pána riaditeľa.

V roku 2010 sme pripravili na imatrikulačky podľa vzoru Talentmánie Obchodomániu a v ďalšom roku sme otvorili dvere školy pod názvom Deň otvorených dverí OA.

A po novembri už prichádza najkrajší čas roka, čas predvianočný. Mikuláš nám minulý rok rozdával darčeky na ľade a tým, ktorí ho hľadali v lese, bolo tiež veselo.

Vianočnú atmosféru v nás vyvolali určite Vianočná športová miniolympiáda, živý Betlehem, alebo vlani naše prvé obchoďácke Vianočné trhy. Mohli sme ochutnať pravý riaditeľský vianočný punč, učitelia zaspievali vianočné koledy, žiaci predávali, kupovali a ochutnávali rôzne výrobky a veselo sa mohli začať prázdniny.

Fašiangy

Na koniec školského roku sme zorganizovali napríklad Deň výziev alebo minulý školský rok Deň hier. Okrem toho sa podieľame aj na práci v mestskom parlamente pri CVČ, zúčastňujeme sa školení a rôznych akcií organizovaných mimo našej školy.

A tak by sme mohli pokračovať. O čom menované akcie vlastne boli a fotky z nich, to všetko nájdete na stránke školy. V tomto školskom roku sa tešíme na vaše nápady, podnety a veríme, že si spoločne spríjemníme a hlavne veselo spestríme život v škole, ktorý sa nám zdá niekedy nudný.

Mgr. Daniela Keményová, koordinátorka ŽŠR
foto: A. Balážová

Športom proti drogám

Aj náš školský internát v rámci primárnej prevencie drogových závislostí usporiadal v novembri niekoľko kultúrnych, športových i vedomostných súťaží pre žiakov.

Jednou z vydarených bol basketbalový turnaj zmiešaných družstiev. Turnaja sa zúčastnili tri družstvá žiakov. Hralo sa na dva víťazné sety. Hráči si otestovali schopnosti v basketbale. Víťazné družstvo bolo odmenené sladkými cenami a ostatní zúčastnení hráči dostali symbolické odmeny. Žiaci prejavili veľký záujem o basketbal, čo sa odrazilo aj v ich účasti na turnaji. Tí, ktorí nehrali, boli aktívni a povzbudzovali hráčov, ktorým nechýbala zanietenosť pre hru, dobrá nálada a priateľská atmosféra. Hrali s obrovským nasadením a dôrazom.

Basketbalový turnaj

Cieľom tejto športovej akcie bolo pozitívne ovplyvniť telesný vývoj, zvýšiť úroveň pohybových schopností, individuálnej výkonnosti, telesnej zdatnosti a tým upevniť fyzické a duševné zdravie žiakov v internáte.

Bojovať proti drogám športovou činnosťou nie je zbytočné. Každý mladý človek by si mal uvedomiť, že drogy nie sú prostriedkom na vyriešenie problémov, a preto sa musia naučiť im čeliť, a to zmysluplným využívaním voľného času.

text a foto:
***Mgr. Lýdia Mezeiová**, vychovávateľka ŠI*

ŠIKOVNÉ A RÝCHLE PRSTY

14. novembra 2013 sa konalo pre žiakov 2. – 4. ročníka OA školské kolo Súťaže v spracovaní informácií na počítači. V 10-minútovom odpise si schopnosti rýchlo a presne písať zmeralo spolu dvadsaťšesť žiakov. Najviac úderov mali:

Poradie	Meno a priezvisko	Trieda	Hrubé údery	Počet chýb	Percento chýb	Čisté údery za min.
1.	Radovan Mike	III. B	4132	2	0,04	403,2
2.	Tomáš Hajdúk	II. C	3860	4	0,10	366,0
3.	Patrik Repasky	IV. A	3319	5	0,15	306,9

V Úprave textu na počítači súťažili trinásti, tu sú najlepší z nich:

Poradie	Meno a priezvisko	Trieda	Počet korektúr	Počet chýb	Počet trest. bodov	Celkový počet bodov
1.	Radovan Mike	III. B	134	9	2 250	11 150
2.	David Havko	III. A	88	2	500	8 300
3.	Alexandra Szepessyová	III. B	82	0	0	8 200

ADK

Prijali sme ich do cechu ekonómov

Ako každý školský rok tak aj tento sa konajú na našej škole imatrikulácie prvákov. Pravdaže všetci okrem prváčikov vedeli veľmi dobre, čo a ako sa bude diať na javisku. Iba naši prváčikovia boli zvedavosťou celí bez seba.

Všetko to začalo už ráno. Všetci okrem prvákov a študentov, ktorí prišli pomôcť ráno s prípravou a skrášľovaním pódia, si pospali o niečo dlhšie. V určenýčas však všetci študenti obchodnej akadémie stáli pred OKC-čkom. Pravdaže, každá prvácka trieda vymaľovaná a vyobliekaná sa čo najviac snažila prekričať ostatné triedy. Ani ja si nie som úplne istá, ktorá trieda bola hlasnejšia! Po nekonečnom prekrikovaní sa konečne dostali na javisko a pasovanie prákov do cechu ekonómov mohlo začať. Potom prišiel na rad program, ktorý si pripravili naši druháci a tretiaci. Bolo to pekné dopoludnie, ktoré prváčikovia dlho pretriasali a na ktoré budú určite dlho spomínať.

text: ***Diana****, foto:* ***Kevin Baláž***

foto: **Kevin Baláž**

Desatoro Prvej C

1. Sľubujeme, že do školy budeme stále meškať a ospravedlnenky falšovať.
2. Našich štvrtákov nesklameme a ich absenciu prekonáme.
3. Cez hodiny vyrušovať budeme a učiteľov o nervy pripravíme.
4. Ťaháky vždy s radosťou pre našich štvrtákov urobíme.
5. Na obede každého radi obslúžime, a keď bude treba, aj obed ponecháme.
6. Na kolo ich vždy pozveme, keď ich v bare stretneme.
7. Našich štvrtákov nielen vždy milo pozdravíme, ale aj dvere im otvoríme.
8. Na matury šepkať prídeme a psychicky to s vami prežívať budeme.
9. Povesť céčky dodržíme a vašou cestou pôjdeme.
10. Sľubujeme, že všetko toto poctivo dodržíme.

Sexi blondína za katedrou

Je v našej škole novou učiteľkou anglického jazyka. Po chodbách chodí vždy s úsmevom na tvári, nikto by neveril, že toto krehké stvorenie má už 16- ročného syna. :) Mala som čo robiť, aby som ju dohonila a dohodla si s ňou interview.

• Prečo ste si vybrali povolanie učiteľky?
- Vždy som chcela byť učiteľkou, to je práca, ktorá napĺňa môj život. Je to moje povolanie a zároveň koníček :)
• Čo by ste chceli robiť, keby ste neboli učiteľkou? :)
-Keby som nebola učiteľkou, určite by som si vybrala povolanie právnika.
• Akú strednú školu ste navštevovali?
- Navštevovala som gymnázium.
• Akou žiačkou ste boli ?
- Obyčajnou, bola som najradšej, keď si ma nikto nevšímal :)
• Viem to podľa seba, niektoré predmety mi sadnú, niektoré nie. Aký predmet ste mali vy v škole najradšej?
- históriu, geografiu, biológiu.
• A ktorý predmet ste nemuseli?
- Fyziku a matematiku :)
• Na akej škole ste učili skôr, než ste prišli na OA?
- Učila som na základnej škole, Hotelovej akadémii a na Zdravotníckej škole tu v Rožňave.
• Od začiatku školského roka prešlo už pár mesiacov. Aký názor máte na našu OA?
- Je to vynikajúca škola. Sú tu príjemní žiaci, je tu zábava (s profesorom Jandom chodím hrať bedminton ☺) aj skvelý kolektív a hlavne je tu skvelé vedenie školy.
• V ktorej triede sa vám najlepšie pracuje?
- Vo všetkých triedach sa mi pracuje dobre, hlavne keď majú svoj deň. ☺
• Keďže ste našou novou angličtinárkou, zaujímalo by nás, ktorú anglicky hovoriacu krajinu ste si obľúbili a prečo?
- Najradšej mám Anglicko. A hlavne Londýn a anglický vidiek. V Londýne žije skoro každá národnosť, sú tam prekrásne miesta. Najradšej mám Britské múzeum a Hyde Park. Ľudia sú tam skvelí. Ale mám rada aj Írsko - Dublin, Slige, Laterkami a Dohegal. Sú tam ini ľudia ako v Anglicku. Je tam krásne more okolo ostrova a krajina prekrásne zelená, krásny vidiek. V Írsku som si našla pár dobrých priateľov, s ktorými som v kontakte až dodnes.
• Navštívili ste už viacero krajín, ktoré ste si obľúbili okrem Anglicka?
- Najviac som si obľúbila Egypt, ale aj Bulharsko a Chorvátsko. Mám rada každú krajinu, kde je viac ako 30° C a kde je more.

Ale my chceme vedieť o pani profesorke skutočne veľa...

• Čo rada robíte počas voľného času ? Ako trávite víkendy?
- Počas voľného času ☺, veľmi veľa ho nemám, ale keď sa náhodou nejaký nájde, veľmi rada čítam, počúvam hudbu, mám rada prírodu, takže turistika ☺. A víkendy? Minimálne jedenkrát do dňa naháňam zajaca po obývačke, ktorého deti dostali na Vianoce, upratujem po ňom piliny, varím, periem, žehlím, vyháňam syna od počítača. Oddýchnem si, ak mi vyjde čas, večer pozerám telku, ak je manžel doma, urobíme si spolu pekný večer.
• Aký šport máte najradšej?
-Lyžovanie, plávanie, v lete, pri mori veľmi rada šnorchľujem.
• Čo rada čítate?
- Romány, literatúru faktu, občas fantasy, poéziu... na tú musím mať náladu :)
• A čo tak dobrý film? Aké sú vašou srdcovkou? :)
- Hm,... psycho thrillery- obľúbený: The Others, Fallen, Room 1408. Mám tiež veľmi rada komédie a fantasy, asi najviac sa mi zo všetkých páči Percy Jackson, Thor, The Lord Of the Rings, Hobbit, Twilight Saga.
• Máte vzťah k hudbe? Aký štýl hudby najradšej počúvate?
- Nemám vyhradený štýl, rada počúvam všetko, čo je pekné a počúvateľné :)
• Väčšinou chodíte v ružovom. Predpokladám, že je to vaša obľúbená farba. A okrem nej?
- Modrá.
• A čo vaše najobľúbenejšie jedlo?
- Nemám žiadne najobľúbenejšie, ja zjem skoro všetko, okrem špenátu :)
• Veríte na povery?
- Neviem, ale asi ani nie:)
• Z čoho máte najväčší strach?
- Zo strachu - to je môj najväčší strach.
• Ste vydatá?
- Áno, som.
• Máte deti?
- Áno, dve- syna Martina- 16 a dcéru Dorotku - 4.
• Pomáhal vám váš syn s prebaľovaním malej?
- Ani nie. Vždy keď zacítil, že je niečo zlé, ušiel. Ale pomáhal mi ju kŕmiť z fľašky.

• Ktorý citát máte najradšej?
- Ťažko povedať, ale asi tento: „Človek nemá hľadať niečo, čo už našiel, ale uvedomiť si, že už to má a následne podľa toho aj žiť.“ Miroslav Schlesinger
• A vaša rada do života?
- Žite život, za ktorý sa nebudete musieť hanbiť. :)

Je to osôbka, o ktorej sme veľa nevedeli, ale po tomto rozhovore sa sympatie zdvojnásobili.

Ďakujeme za váš čas a prajeme vám len samých dobrých žiakov.

Mária Miroslava Žiaková I.A
foto: archív Lucie Hrebeňárovej

Okúsila novinársky chlebíček

Mladé sympatické tmavooké žieňa, ktoré sa rozhodlo pre štúdium masmediálnej komunikácie. Timea je absolventkou našej obchodnej akadémie, končila len pred pár rokmi a jej triednou učiteľkou bola p. profesorka Paed-Dr. Emodiová. Už vtedy písala dobré články do Sršňa. Ako redaktorka nášho časáku som sa pri nej zastavila a povypytovala sa, ako sa jej darí, čo teraz robí, ako si spomína na školské časy, no a možno sa ňou budú inšpirovať aj niektorí naši štvrtáci.

Timea

• Na ktorú vysokú školu ste chodili?
„Na Prešovskú univerzitu, odbor masmediálne štúdiá.“

• Aký máte názor na štúdium žurnalistiky?
„Moja príprava bola zameraná všeobecne na médiá, tlač, rozhlas aj televíziu. Ako externistka si nedovolím posudzovať svoj odbor, ale musím poznamenať, že denní študenti majú viac možností. Môžu písať v rámci štúdia do školských novín, majú vlastnú televíziu a zdá sa mi, že aj rozhlas. Najlepšia príprava na žurnalistiku je vraj v Ružomberku.“

• Čo bolo na vysokej škole dobré a čo zlé?
„Dobré? Informácie. Vedomosti, ktoré človek môže získať, ak má o ne skutočný záujem. Zlé? Systém. Nikto sa o študenta nestará, nikoho nezaujímajú dôvody, iba dôsledky. Ba ani tie. Jednoducho, každý študent je sám vojak v poli. Zlé je, že nikomu na vás nezáleží.“

• Prečo práve štúdium masmédií?
„Páčilo sa mi, čo obnáša práca žurnalistu. Žiadna rutina... Potom som do toho začala vidieť a nadšenie ma opustilo. Áno, chcela by som to robiť, ale nie tak, ako to robia oficiálne médiá. Viete, je to tak všade . Máte šéfa, šéf má tiež šéfa.... Čo myslíte, o čom budete písať? Síce sú aj výnimky, ale obvykle nie vo veľkých médiách. A keď začnete písať o spoločensky závažných veciach, položíte správne otázky (ktoré môžu kdekoho podráždiť), musíte byť pripravení na to, že pár ľudí vás začne mať v zuboch. Mňa osobne by nezaujímalo písať pre bulvárne časopisy, noviny a to, čo mi niekto „podstrčí či nadiktuje“.

• Čo vás ovplyvnilo, že práve takáto škola?
„Moja nespokojná povaha a vnútorný hlas: „Z každého života možno čosi urobiť.“ Nikdy som tá, čo mlčí. Uvedomila som si, že všetko sa deje z nejakého dôvodu a že jednoducho musím prijať seba a využiť potenciál, ktorý mi bol daný. Každý sme dobrí v niečom inom. To dobré treba nájsť, vytiahnuť na povrch a nehanbiť sa za to.“

• Ako sa vám páči vaša práca?
„Ktorá? Mám ich totiž viac. V zhrnutí, pracujem v jednom obchode s kreatívnymi potrebami. K práci som sa dostala, keď som sa vrátila k svojmu hobby a dala som si oddych od písania. Začala som vyrábať bižutériu, maľovať, kresliť, navrhovať. Okrem toho som písala do novín a mala som vlastný literárny portál. Všetko však išlo bokom, pretože som na rôznych akciách robila lektorku a učila druhých vyrábať. S prácou som nateraz spokojná. Časom sa však uvidí, pretože sa mi opäť črtá niečo kreatívne...“

• Ako si vypĺňate voľný čas?
„Tvorím, čítam, chodím do prírody, snažím sa venovať svojim priateľom...“

• Čo najradšej robíte?
„Všetko, čo robím, robím rada (okrem vybavovačiek na úradoch). Závisí to od mojej nálady. Mám záchvaty vykonávania určitých činností. Ak čítam, iba čítam. Celé dni. S tvorením je to také isté.“

• Aký šport máte rada?
„Volejbal a beh.“

• Aký film je vaša srdcovka a prečo?
„V ako Vendeta, pre myšlienky, ktorými bol film presýtený. Napr.: „Nosíš masku tak dlho, až zabudneš na to, kým si. Za tou maskou je síce tvár, ale nie som to ja. Tá tvár o mne nehovorí nič viac než svaly pod ňou alebo kosti pod tým všetkým.“

• Ako ste dovolenkovali?
„Nebola som nikde na dovolenke.“

• Máte nejakú obľúbenú hlášku?
„Máš strach? Obvykle keď vidím, ako ľudia žijú a obávajú sa niečo urobiť. Neurobia nič nové len zo zotrvačnosti a vernosti k tomu starému. Ľudia sa boja zmien, aj keď ich potrebujú.“

• Aký citát používate najčastejšie?
„Nerob druhým to, čo nechceš, aby robili tebe.“

• Aký štýl hudby počúvate najradšej?
„Počúvam všetko. Závisí to od mojej nálady.“

• Aký je váš najobľúbenejší herec?
„Johny Depp. Nie preto, ako vyzerá, ale preto, v čom a ako hrá. (Nožnicovoruký Eduard, Bezhlavý rytier, Z pekla, Holič z Fleet Street...)“

• Aká vlastnosť vás najviac vystihuje?
„Nemyslím si, že jedna stačí, ale keď musí byť, tak úprimnosť.“

• Aké sú vaše vlastnosti, ktoré by ste chceli zmeniť?
„Nedochvíľnosť, určite.“

• Keby ste mali možnosť niečo zmeniť v živote, čo by to bolo?
„Buď nič alebo kompletne celý život od narodenia.“

• Aké ambície máte do budúcnosti?
„Ambície? Cestovať a písať.“

• Aká je vaša rada do budúcnosti?
„Môžete byť kýmkoľvek, stačí, ak si to od nikoho nedáte vyhovoriť. Je na vás, čo urobíte so svojím životom. Žite v prítomnosti naplno, zabudnite na minulosť a berte ohľad na to, že rozhodnutia tu teraz ovplyvnia váš zajtrajšok. Nikdy nie je neskoro urobiť rozhodnutia, ktoré posunú váš život smerom, ktorým sa chceme ubrať.

Timea je ambiciózna mladá žena, ktorá má veľké plány do budúcnosti, preto jej prajeme, aby sa jej splnili. Ďakujem jej za voľný čas, ktorý si pre môj rozhovor našla.

Mária Miroslava Žiaková I.A

foto: archív OA

So spolužiačkami na OA

POCITY PRVÁKOV

VČERA ...

Všetci sa určite pamätáte na tú zmes pocitov, ktorá sa spája s prvým dňom na strednej škole. Strach z nepoznaného, zvedavosť, ale aj radosť z toho , že sa zoznámite s niekým novým. Isto si spomínate aj na otázky, čo sa vám rodili v hlave. Čo ak sa im nebudem páčiť, čo ak nebudem vedieť nájsť svoju triedu? Keď sa na to pozerám takto spätne , uvedomujem si, že moje obavy boli zbytočné. Všetko bolo úplne inak, ako som si myslela. Postupne som sa zoznámila so všetkými spolužiakmi a profesormi a zistila som, že to nevyzeralo až tak hrozne, ako som si to ja predstavovala. Všetok ten strach a nervozita, ktorú som mala, zrazu zmizla. Po roku na tejto škole som sa mnoho naučila, spoznala nových ľudí, nadobudla nové skúsenosti a získala plno nových zážitkov, na ktoré nikdy nezabudnem.

... A DNES

Dni pred nástupom boli veľmi čudné. Škola sa blížila a ja som mal zmiešané pocity. Možno aj preto, lebo som vedel, že nenastúpim do starej školy, že neuvidím tie isté tváre a tých istých učiteľov, na ktorých som bol zvyknutý. To bola tá negatívna stránka. Pozitívnou bolo to, že spoznám nových ľudí a že sa mi začne nová etapa života. No keď som prišiel 1.deň do školy, cítil som sa čudne. Ale postupom času sa všetko zmenilo, s novými spolužiakmi sa cítim dobre, prežívame veľa zábavných zážitkov. Apropo, odkedy som prišiel do tejto školy, neprestal som sa ešte smiať! ***(Branislav I.A)***

Na strednú školu som išla so zmiešanými pocitmi. Tešila som sa na zmenu, na nových spolužiakov. Ale zároveň som mala strach z toho, do akého kolektívu sa dostanem a či sa mi vôbec bude v škole dariť, aký učitelia ma budú učiť. A síce môj strach trochu zmierňovalo to, že so mnou sem prišla moja spolužiačka zo základnej školy. No teraz už nemám strach. Sme celkom fajn kolektív a so spolužiakmi vychádzame dobre. ***(Renáta I.B)***

Pri prvom príchode do tejto školy som mal veľmi dobré pocity. V prvom rade som bol šťastný, že som ukončil základnú školu a posunul sa v mojom živote ďalej. V mojej triede som nepoznal skoro nikoho, no po pár dňoch som sa so všetkými zoznámil. Bolo to fajn. Postupom času som si na náš kolektív zvykol. ***(Štefan I.C)***

text a foto: ***Veronika***

Pýtala som sa aj niektorých našich štvrtákov, čo by poradili našim prváčikom, aby úspešne prežili 4 roky na tejto škole.

Hlavne sa netreba hádať s našimi profesormi, treba im dať vždy za pravdu. Na každého profesora platí niečo iné. A čo je najdôležitejšie, musíte sa stále učiť. ***(Nika, Aurélia IV.B)***

Pravidelne sa učiť. Keď chcete opisovať, tak si sadnite do poslednej lavice. Napríklad na pána profesora Valného platí všetko. ***(Kristián, Michal IV.C)***

A tu je niečo, čo platí na našich pánov profesorov a pani profesorky: Pani profesorke Fraňovej kúpiť Milu. Pani profesorke Emödiovej kúpiť čokoládu z automatu. Na pána profesora Valného platia vysoké opätky a štýlové oblečenie. ***(Lea IV.A)***

Zberateľské vášne OA

Zberateľstvu sa venovalo už v minulosti a venuje sa aj v súčasnosti množstvo ľudí. Archeologické vykopávky dokazujú, že táto až vášeň má svoju dlhú históriu. Už v dobe kamennej hromadili ľudia rôzne predmety. Väčší rozmach zberateľstva však nastal až po 2. svetovej vojne vďaka hospodárskemu pokroku a zvýšeniu životnej úrovne. Ľudia začali mať viac voľného času venovať sa najrozmanitejším záľubám.

Dnes zberateľstvo zaznamenalo taký boom, že sa z neho stalo jedno z odvetví priemyslu. Zberatelia sa dokonca združujú v spolkoch, vydávanú špeciálne časopisy a knihy. Nadšenci pravidelne organizujú výstavy a veľtrhy, na ktorých si vzájomne vymieňajú rôzne predmety. Pre niektorých tento koníček môže byť výsledkom momentálneho nadšenia alebo záľubou z detstva, iní sa mu venujú aj po celý život. Pritom zbierať možno všeličo – vlastne takmer všetko, čo nám napadne. Fantázii a zberateľskému koníčku sa medze nekladú, zbierky tvoria: tradičné poštové známky, pohľadnice, historické knihy, mince, podpivníky, likérové etikety, obaly z čokolád, kuchynské nože, staré rádiá a gramoplatne, plyšové hračky, hracie karty až po obaly zo žuvačiek alebo čajové vrecúška, ale aj rarity ako syrové obaly, vreckové kalendáre, pexesá, horoskopy, hlavolamy, žiarovky či korkové zátky.

Niektorí zberatelia sa neorientujú na konkrétne predmety, ale hromadia veci k určitej téme, napríklad k Tatrám, k bankovníctvu, k poľovníctvu, k Dobrému vojákovi Josefovi Švejkovi, k požiarnej ochrane alebo k určitej perióde dejín spojenej s konkrétnym regiónom. Tieto predmety môžu mať pre niekoho v dôsledku citovej naviazanosti nevyčísliteľnú hodnotu, no pre iných môžu byť bezcenné.

Mnohokrát závratne vysokú hodnotu majú zbierky umeleckých diel, antický nábytok, šperky, klenoty, meče stredovekých kráľov, perzské koberce, automobilové veterány, červené vína, alebo vzácne knihy a listiny spred objavenia kníhtlače. Je pochopiteľné, že zbieranie takých vecí ako žehličky, svadobné oznámenia, šijacie stroje alebo plniace perá sú viac vášňou ako chcením zbohatnúť.

Nadšenci pravidelne organizujú výstavy a veľtrhy, na ktorých si vzájomne vymieňajú alebo kupujú rôzne predmety. Zberatelia sú čudní ľudia, rovnako ako za ojedinelé exempláre dokážu neuveriteľne veľa zaplatiť aj za nepodarky.

Aj vás vždy zaujímalo, kto si čo zbiera? Aké zberateľské vášne majú študenti našej školy i naši učitelia? Niektorí z nás vlastnia skutočne zaujímavé zbierky.

Naši učitelia zbierali a možno ešte zbierajú:

- Mgr. Ján Hlaváč - zbiera obrázky futbalistov, mince, vlajky futbalových klubov,
- Mgr. Ján Kováč - známky, poštové známky, skúsenosti,
- Mgr. Ladislav Rášši - známky, odznaky,
- PaedDr. Ondrej Sanisló - staré mince, bankovky, knihy,
- Ing. Zuzana Šivecová - pohľadnice, servítky,
- PaedDR. Emília Gajdošová - plagáty spevákov,
- Mgr. Denisa Kováčová - šále,
- Ing. Anita Sáreniková - servítky, plagáty spevákov,
- Ing. Eva Koščová - servítky, pohľadnice, obaly z čokolád, známky
- Mgr. Daniela Lukáčová - porcelánové žabky a všetko, čo sa týka žabiek.

Zberateľstvu sa buď venovali alebo sa venujú aj naši študenti:

- Klaudia Gyenesová - zbiera prívesky na kľúče, pliešky z plechoviek,
- Orsolya Bacsová - odznaky, plechovky od piva, plagáty,
- Klaudia Tymczáková - lístky z autobusu,
- Barbora Žudelíková - poštové známky, nálepky, zberateľské mince,
- Beata Sakalová - servítky,
- Barbora Lipničková - servítky, ponožky,
- Vanda Csíková - časopis „Kamarát“,
- Roland Szücz - vstupenky z futbalových zápasov a koncertov, plechovky,
- Lukáš Murín - vtipne odpovedal, že v prvom rade zlé známky, plechovky,
- Lucia Kalinková - servítky,
- Diana Rudná - časopisy, plagáty hudobných skupín, pliešky od plechoviek,
- Patrícia Igazová - pramene vlasov,
- Michaela Kissová - plechovky,
- Dominika Liptáková - servítky, perá,
- Táňa Mlynárová - servítky.

Niektorí majú pre nich vzácne exempláre, ktoré si doniesli napríklad z dovoleniek alebo ich získali výmenou, dostali vytúžený kus do daru. Dievčatá majú najčastejšie veľké a krásne zbierky servítok, chlapci skôr rôzne plechovky či vstupenky. Naši zberatelia sa sústreďujú buď na veľkosť svojej zbierky, alebo na najvzácnejšie kusy.

Mnohí sa tomuto záujmu venujú už od detstva a táto záľuba ich ani dnes neopúšťa. Určite je to pekný koníček, ktorému sa oplatí venovať čas a zbierky zachovať.

Diana

ilustračné foto: internet

Júú nov – American dream alebo Tomiho cesta za „veľkú mláku“

Celý život túžil študovať v zahraničí, spoznávať nových ľudí, iné kultúry, ich zvyky a tradície. K splneniu jeho sna mu dopomohla nezisková organizácia ROTARY, no v neposlednom rade určite aj jeho šikovnosť, komunikatívnosť či samostatnosť. Reč je o mojom spolužiakovi, kamarátovi ale hlavne celým srdcom Američanovi. Je ním Tomi Szanyi. Toto meno vám určite napovie toľko, že je to sympatický blonďák zo IV. A triedy, no ja by som vám chcela priblížiť aj jeho minuloročný výmenný pobyt v Amerike. Vyspovedala som ho a položila mu pár otázok, ktoré ma zaujímali a pevne verím, že zaujmú aj vás.

Česká reštaurácia v Oregone

• **Aké boli tvoje pocity, myšlienky a celkové zmýšľanie, keď si sa dozvedel, že práve teba vybrali na výmenný pobyt?**

- Pocity... No bolo to dosť náročné. Pamätám si, keď som okolo Vianoc dostal email, že som sa do toho výmenného programu dostal. Bola to neskutočná radosť. Tak isto som sa cítil na moje narodeniny, keď mi poslali ďalší email s mestom a štátom, kde vlastne ten jeden rok strávim. Myslím, že to bolo asi pred začiatkom leta, keď som si začal uvedomovať, že mi zostáva mesiac do odchodu. Odchádzal som s radosťou, ale všetko sa to zmenilo na letisku, keď som sa musel s rodinou rozlúčiť. Trvalo to asi takých desať sekúnd (nuž rodičia smútili už pol roka predtým), a potom prišiel ten stres a chaos, keďže som letel cez Heathrow a LAX. No nikdy nezabudnem na ten skvelý pocit, keď som sedel v lietadle a vedel som, že ma čaká niečo nové a skvelé, práve že som sa ani tak neobával. Celé to bolo na mne, ako si ten rok zariadim a užijem.

• **V akom meste si býval a aké miesta si navštívil, ktoré sme my smrteľníci videli len vo filmoch?** ☺

- Býval som v Grants Pass, Oregon, čo je vlastne na západnom pobreží USA. Mestečko, v ktorom som býval, bolo presne hodinku a pol od Californie. Navštívil som San Francisco, kde som strávil víkend s rodinou, zobrali ma na Golden Gate, kde ma skoro odfúkol vietor, navštívil som známu väznicu Alcatraz a tak isto sme boli v Downtown San Francisco a China town. Moja ,,host,, rodina ma vzala do Santa Cruz, mesta, ktoré je známe výrobou skateboardov. Taktiež som bol snowboardovať v Mt. Shasta (nikdy som si nemyslel, že v ,,Cali,, sneží). S ostatnými výmennými študentmi sme boli v Los Angeles, kde sme navštívili LA Downtown, Disneyland a California Adventures,

Golden Gate

Universal Studios a hlavne HOLLYWOOD. Ku koncu mojej výmeny sme šli do Arizony, kde sme mali túru v Grand Canyon a víkend na to sme šli na týždeň do Nevady, do Las Vegas. Tak isto som bol aj vo Washingtone v Seattle a v Olympii, kde býva výmenná študentka, ktorú sme hostili v Krásnohorskom Podhradí pred pár rokmi. Určite by som sa vrátil do San Francisca do Seattle. Najviac som sa tešil do Las Vegas, ale ten ma veľmi neohúril. Je fajn si tam zájsť a užiť si dve noci, ale potom to začne liezť na nervy.

• Akí boli ľudia za „veľkou mlákou?“ Aké najväčšie rozdiely si postrehol medzi Slovákmi a Američanmi?

- Ľudia, tí boli rôzni. V mojom mestečku žilo viac Afroameričanov a Mexičanov ako Američanov. Boli to veľmi milí ľudia. Nikdy sa mi na Slovensku nestalo, že sa mi úplne cudzí človek pozdravil a opýtal sa ma, ako sa mám, čo mám nové. Nuž v Amerike je to normálne. Oni vlastne ani nechceli vedieť, ako sa mám, išlo len o takú slušnosť. Boli to skvelí ľudia oproti ostatným, ktorí pochádzajú z východu, kde som mal niekedy pocit, že som sa musel pchať dakde, aby so mnou vôbec prehovorili. Postrehy medzi Američanmi a Slovákmi? Nuž je tu milión rozdielov už len kvôli odlišnej kultúre. Vždy som si myslel, že Američania sú tí, čo si držia odstup od cudzích, ale mýlil som sa. Tak isto sú to veľmi aktívni ľudia, sú zaneprázdnení stále nijakými aktivitami a podobne. Čo ma najviac zarazilo, niektorí si vôbec ani nezamykali autá, keď išli nakupovať a tak isto ani domy. Moja prvá host-rodina si nikdy nezamykala dom. Čudné!?

Universal Studios

• Opíš mi jeden americký sviatok, ktorý sa ti páčil najviac ☺

- Najviac sa mi páčil 4. júl, čo je Deň nezávislosti USA od Británie. Príde mi to niečo ako Silvester u nás. V USA sú štáty, ktoré majú pyrotechniku zakázanú a povolenú len 4. júla. Je to strašne veľká udalosť, kde sa na každej ulici zíde celá ulica každý rok v niekoho iného dome, veľké množstvo jedla, alkoholu a podobne. Robia tzv. "tank fights", kde každý jeden si poskladá svoj vlastný tank z rôznych petárd a inej pyrotechniky, všetky tanky sa pospájajú knôtmi a zapália a vyhráva ten, ktorý ostane v najlepšom stave. Najkrajšie na celom sviatku je to, že všetko všade je vyzdobené americkou vlajkou, ľudia spievajú hymnu, dávajú "pledge" vlajke.

• Čo cesta domov, zostal by si ešte nejaký ten mesiac v USA, alebo už bol najvyšší čas ísť domov? ☺

- Určite že som si môj pobyt chcel predĺžiť. Keď som tam došiel, pamätám si, že prvé 3 mesiace boli dosť ťažké - kultúrny šok, zmeniť svoje zvyky a adaptovať sa novej kultúre (veľakrát som si tak dobre slovácky ponadával). Ale potom sa to všetko zmenilo. Našiel som si kamarátov, v škole sa mi darilo, videl som miesta, ktoré som videl len v telke, rodiny, ktoré som mal, boli skvelé. Tých desať mesiacov ubehlo strašne rýchlo a ešte stále si neviem zvyknúť na to, že som doma.

No neviem ako vy, ale po tomto rozhovore s Tomim som si uvedomila, akí vlastne my Slováci sme. Nehovorím, že nemáme medzi sebou výnimky, ľudí, ktorí sú fakt ochotní, milí, nápomocní a nemyslia len na seba. No tých ostatných je oveľa viac. Myslím, že nie som jediná, ktorá si po tomto interview povie, že ísť aspoň na pár dní do Ameriky by nebolo absolútne na škodu a zažiť nejaký ich Thanksgiving alebo iný americký sviatok je aj mojím snom.

Veľmi pekne chcem poďakovať Tomimu za tieto dôverné informácie, ktoré samozrejme si nechám len pre seba ☺.

Sima**, foto: **Tomáš Szanyi

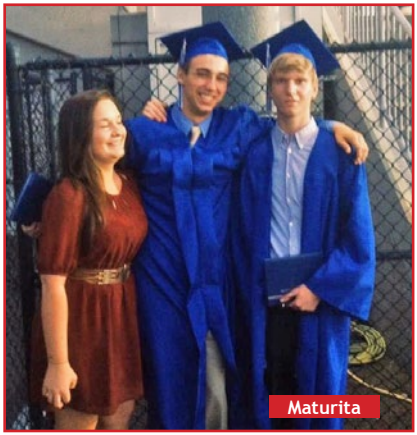
Maturita

Disneyland

Ďalší veľký obchodný reťazec v Rožňave

Letáky o otvorení Kauflandu v Rožňave zaplavovali naše poštové schránky už minimálne dva mesiace dopredu. Ďalší veľký obchodný reťazec v našom meste? Veď je kríza, nezamestnanosť v tomto regióne dosahuje závratné čísla, platy sú nízke. A predsa ho tu máme! Je kúpyschopnosť tohto regiónu taká, aby sa tu Kaufland uživil? A čo na to hovoria majitelia menších obchodov? Bola som zvedavá na deň D- 10. október, tak ako veľa ľudí, ktorí sa sem prišli pozrieť. Jeden cez druhého sa tlačili, nebol tam veľký priestor na chodenie s vozíkom ani bez. Niektorí aj poblúdili, kým našli cestu k pokladni. Ľudia sa až tak tešia na akcie novootvorených zahraničných obchodov, že kvôli nízkym cenám zabúdajú podporovať našich slovenských výrobcov a ich výrobky. V tento prvý deň Kaufland určite zarobil.

Skrachujú ďalšie malé rožňavské obchodíky? Pohltia ich títo veľkí žrúti? Je to viac ako isté. Veď parkovisko pred reťazcom praská vo švíkoch aj v tento predvianočný čas.

Kroky mnohých z vás povedú aj sem, preto nezabúdajte, čo sme sa učili na tovarku, že najčastejšie v dnešnej dobe kupujúci nepozerajú v obchodoch na štyri hlavné veci: 1. zloženie výrobku, 2. gramáž, 3.dátum spotreby, 4. krajinu pôvodu/ výrobcu. Najslabšie sa predávajú tovary, ktoré sú položené na spodku regálov a na vrchu regálov. Najviac sa predáva tovar, ktorý je vo výške očí. Najčastejšie sa kupuje tovar podľa farby obalu, ku ktorému je pripojený nejaký darček, a tovar, ktorý letí v reklame.

Aj niektorí z vás sa s nami podelili o svoj názor na tento obchodný reťazec.

JUDr. Petr Valný: „Nenávidím všetko, čo je spojené s nakupovaním. Prosím, obráťte sa na nejakého klasického = shopeldika=“.

1.A.

Jarka: *„Myslím si, že je to super nápad :) . Už mám aj číslo na jedného predavača.“*
Boglarka: *„Je to veľmi ďaleko, ale veľmi rada ho navštívim po otvorení.“:)*
Slávka: *„Teším sa na to, lebo je to dobrý obchod, majú tam kvalitné veci a konečne už je aj v Rožňave. :)“*
Braňo: *„Áno, super nápad! Super umiestnený, mám to po ceste na nácvik. V zime sa pôjdem zohriať. :)“*
Ady: *„Nebudem tam chodiť, je to ďaleko od intráku a nechce sa mi peškovať.“*

2.A.

Jozef: *„Tak... teším sa! :)“*
Wiwien: *„Je to len ďalší obchod v Rožňave. Neovplyvní to vo veľkej miere ostatné potravinové reťazce.“*

4.A.

Tomáš: *„Čo ti viem bratku, ta nič kámo, fú ta nič.“ :)*
Simona: *„Tešíme sa na nový obchodný dom.“*
Kubo: *„Môže byť, majú dobrý výber, ceny, hlavne ovocie a zeleninu.“*
Vanda: *„Posilnenie konkurencie medzi nákupnými centrami, takže aj viac zliav a výhod, väčšia možnosť výberu, takže je to dobré a výhodné.“*

4.B.

Patrik: *„Podľa mňa ho aj zbytočne stavali.“*
Jozef: *„Kaufland je celkom veľká investícia, rozvíja možnosti Rožňavy.“*
Patrik: *„Nový bejsik obchod v Rožňave. Som potešený a rád.“*
Jana: *„Je to dobrá vec, len znovu si to odnesú malí podnikatelia, ktorí budú musieť zatvárať maloobchody.“*
Marcel: *„Nič nové v Rožňave, ľudia budú mať ďalšie miesto, kde budú môcť nakupovať.“*

Mária Miroslava Žiaková

Ilustrácia: Ladislav Tverďák

- dobrá myšlienka -

Polovica našich chýb v živote pochádza z citov tam, kde sme mali rozmýšľať, a z premýšľania tam, kde sme mali použiť cit.

- tip na šetrenie -

Nekupujte veľmi lacné veci spotrebného tovaru. Vyššia kvalita dlhšie vydrží.

ÚSKALIA ONLINE NAKUPOVANIA

December – čas vianočný, ale aj čas bezuzdného nakupovania. Pod stromčekom chceme najbližších prekvapiť tým najoriginálnejším, najkrajším darčekom, ale zároveň hľadáme aj taký, ktorý nás nepripraví o všetky drobné v peňaženke. A tak únavne obiehame stovky obchodov v snahe uspokojiť našu predstavu. Moderná doba je uponáhľaná, je dôležité ušetriť každú vzácnu minútu a až 56% slovenských užívateľov internetu preto volí nákup cez internet – rýchlo, pohodlne, priamo z kresla obývačky. Uvedomujeme si však dostatočne riziká spojené s nákupom vo virtuálnom obchode? Aké zásady dodržiavať, aby sme si na štedrý deň nenašli vybielený účet?

Online obchod sa okrem možnosti fyzicky si prezrieť produkt od kamenného obchodu nijak nelíši, a preto nesmie poľaviť ani naša ostražitosť. Pozorne si prečítajte nasledujúce riadky a majte ich napamäti pri vašom ďalšom online nákupe.

1. Vždy nakupujte iba cez zabezpečené stránky. Prenos citlivých informácií na internete zabezpečuje takzvaný HTTPS alebo zabezpečený hypertextový prenosový protokol. Pri platbe sú údaje o kreditej karte zakódované a iba správca s le-gitímnymi prihlasovacími údajmi dokáže dáta dešifrovať. Adresa takejto stránky bude potom začínať písmenkami https://. Nenakupujte cez verejnú sieť – vaše dáta nie sú dostatočne zabezpečené a môžu sa k nim ľahšie dostať hackeri.

2. Webové stránky pred nákupom preverujte. Každý poctivý predajca uvádza svoju fyzickú adresu (nie je ňou P.O. Box!) a aspoň jedno telefónne číslo. Na telefónne číslo zavolajte a pýtajte sa na podmienky nákupu.

3. Prečítajte si pravidlá ochrany bezpečnosti a súkromia. Zistite, aké a ako si informácie o vás spoločnosť ukladá. Zdieľa ich aj s inými predajcami?

4. Dávajte si pozor na tzv. Cookies. Pomocou cookies sleduje predajca vašu aktivitu na internete a ukladá vami zadané dáta. Okrem urýchlenia nakupovania na pôvodnej stránke, kedy nemusíte znovu uvádzať všetky vaše detaily, vás online predajcovia na základe informácií zozbieraných cez cookies vedia bombardovať reklamami ušitými na mieru, poprípade dáta zdieľať s treťou stranou.

5. Najbezpečnejšou platbou je platba na dobierku, ale býva častokrát drahšia. Ak zvolíte platbu kartou, platťe cez službu PayPal. PayPal je online platobná brána, pri ktorej na rozdiel od platby kartou predávajúci nezíska kompletné informácie o karte kupujúceho. Najväčšou výhodou PayPalu je možnosť reklamácie do 45 dní od nákupu.

6. Nikdy neuvádzajte informácie naviac. Predajca od vás nemôže žiadať číslo vášho občianskeho preukazu, PIN kód alebo heslo. Takéto stránky čo najrýchlejšie opustite. Nereagujte na nevyžiadanu poštu – spam, neklikajte na obrázky, linky.

7. Po objednaní tovaru si vždy vytlačte alebo uložte údaje o výrobku, ktorý ste si objednali, spolu s menom a adresou predajcu. Vytlačte si aj objednávku a potvrdenie o platbe.

8. Informujte sa o spôsobe a lehote dodania tovaru, o reklamačnom postupe a možnosti odstúpiť od nákupu.

Naša posledná rada znie:

POUŽÍVAJTE ZDRAVÝ SEDLIACKY ROZUM!

Príliš lacné, príliš rýchle, príliš jednoduché – to všetko v sebe skrýva háčik a na trik podvodníka sa chytíte ako ryba na udicu. **Nepodliehajte neuveriteľne lákavým** ponukám sľubujúcim 90 % zľavy a ak sa vám stránka jednoducho nezdá, určite **nenakupujte**.

Mária Miroslava Žiaková

SI MOJA LÁSKA?

Moje srdce prestáva biť,
však naučila som sa pri tebe
len tak letmo žiť.

Nebolo to ono,
bolo to len tak,
však zabudol si ma milovať.

Lúbila som ťa veľmi,
veľmi moc,
no nik mi neprišiel na pomoc.
Ukázal si mi,
že bezo mňa má tvoj život vyššiu cenu,
ja neviem, prečo je to tak,
ja neviem, prečo ma nemáš rád.

Keď ma nechceš,
nechaj ma ísť,
však vedz,
že budeš musieť odísť.

Verím na lásku,
no nechcem už lúbiť,
verím na šťastie,
len nechcem v ňom blúdiť.

Radšej budem smutná, zúfená
ako láskou sklamaná.

Barbie

PROSTE ...

Bol si nocou,
bol si dňom,
volal si ma za tebou,
nevedela som,
čo ma tam čaká,
vedela som len, že ma to láka.

Prečo chcem vždy to, čo nemôžem mať?
Proste nemôžem za to,
že si ma naučil milovať.

Barbie

ŠŤASTIE A SMÚTOK

Život, to je veľká lesť,
prežívame len bolesť,
stále umrie niekto blízky,
ktorého tak milujeme.

Máme aj tie šťastné dni,
pre nás sú to sny,
smejeme sa aj plačeme,
pretože vtedy šťastní sme.

Tak buďme šťastní každý deň,
tak neseď doma ako peň,
treba si to užívať,
šťastie stále prežívať.

Prečo máme smútok trpieť,
vypusťme ho zo života,
nech aj každá sirota
s rodičmi sa bude radovať.

Tak buďme šťastní každý deň,
tak neseď doma ako peň,
treba si to užívať,
šťastie stále prežívať.

Mária Miroslava Žiaková

SĽZÍ MI SRDCE...

Slzy mi stekajú po tvári,
no teba to vôbec netrápi,
prečo to je drahý tak,
však ty ma už vôbec nemáš rád?

Ja neviem, láska, prečo je to tak,
ale mal by si sa z toho sna spamätať.
Neveríš, never, no raz uvidíš,
že ak raz prídeš za mnou, že ma lúbiš,
zistím, že ja k tebe lásku necítim,
zistím, že neostalo vo mne už nič
a teba nechám bez problémov odísť.

Nezabúdaj na to, že aj ja som len človek,
a ja nebudem žiadneho vzťahu obeť.

Barbie

Démoni (nie)len v mojej hlave

Prechádzala som cez tmavú uličku, bolo cítiť po odpadkoch a zvratkoch, no bol tu badateľný pach krvi. Idem bližšie a zbadám upíra, čo saje krv z celkom mladej ženy. Odkašľala som si. Upír sa na mňa najskôr nahnevane pozrie, no potom sa mu hnev v jeho tvári zmenil na strach.

„Raz som ti už povedala, aby si tu nelovil, lebo ťa zabijem, ty pijavica," precedila som cez zuby.

„P-prepáč ," vyjachtal zo seba a pokračoval „nechaj ma ísť a už nikdy ma tu neuvidíš," dopovedal.

„Pche.. Už som ti dala jednu šancu, ďalšiu nedostaneš," odsekla som a vytiahla som Sayu -môj meč. Len čo ho zbadal, jeho strach bol väčší a dal sa na útek. Rozbehla som sa za ním a švihla mečom. Bola som celá od jeho krvi, no on ešte stále žil a plazil sa po zemi.

Podišla som k nemu a povedala som: „Nezahrávaj sa s niekým, kto je mocnejší než ty!" A zabodla som do neho Sayu. Saya je jeden z najmocnejších mečov na svete a vlastním ho ja – 15-ročná spola lovkyňa a spola nozach. Nozach by sa dala opísať ako jedna z najhnusnejších príšer. Pije ľudskú krv a potom čo vysaje svoju obeť, zožerie aj to, čo z nej ostalo. Očistila som sa od krvi a so slúchadlami v ušiach som pomaly kráčala domov. Keď sa to dá nazvať domovom. Bývajú tam aj iní lovci. Pred budovou som sa zhlboka nadýchla a vošla dnu. Snažila som sa vkĺznuť do svojej izby tak, aby ma nikto nezbadal.

Práve som si vyberala kľúče od izby a v tom na mňa zakričala Leila: „Hej, nováčik! Zase si mala len ľahkú úlohu? To nie je fér! Keď som sem prišla ja, tak som dostala úlohu pre pokročilých....asi vo mne videli potenciál. No teba tu nechali len z ľútosti, lebo nemáš rodičov."

Zhlboka som sa nadýchla, aby som jej jednu nevrazila. Keby len vedela, kto som. Mimochodom, Leila je jedna z najnamyslenejších, najhnusnejších lovkýň, čo poznám, ale aj tak je obľúbená. Nechápem, ako je to možné, ale nechajme to tak.

„Keď ťa vtedy poslali na tú úlohu pre pokročilých, tak asi pevne verili, že tam zomrieš a že už konečne dáš pokoj. Škoda, že im to nevyšlo," odfrkla som. Vošla som do izby, vybrala si veci na prezlečenie, a potom som vliezla do sprchy. Len čo som vyliezla zo sprchy zabalená len v uteráku, niekto mi vtrhol do izby. Bol to asi nejaký nový chalan, pretože som ho tu ešte nevidela. On sa na mňa pokojne pozeral a zrazu sem vtrhli ďalší traja chalani. Dívali sa na mňa s vypúlenými očami a polootvorenými ústami. Uvedomila som si, že mám na sebe len uterák.

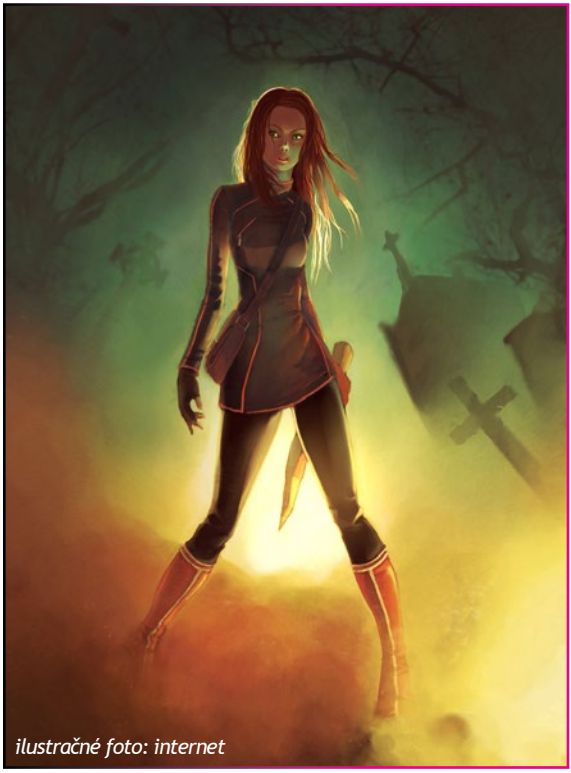

ilustračné foto: internet

„Páči sa vám, čo vidíte?" opýtala som sa trochu podráždene. Nič, žiadna odpoveď. Jeden z chalanov sa nadýchol, že mi odpovie, ale neodvážil sa.

„Fajn, prehliadka skončila a teraz vypadnite," rázne som povedala. Potichu sa otočili a vyšli z mojej izby. Zabuchla som za nimi dvere a rovno som aj zamkla.

„Debili," pošepla som si a začala sa obliekať. Obliekla som si sivé tričko s krátkym rukávom, ktoré siahalo nad pupok, ďalej som mala oblečené tmavo tyrkysové kraťasy s dlhšími tmavosivými bagančami. Vlasy som si vypla so koňského chvosta a učesala strapatú ofinu. Pozrela som sa na hodiny. Bolo pol ôsmej.

„Čas na večeru," povedala som si a vybehla z izby, skoro som sa zrúbala zo schodov, ako som bežala, ale podarilo sa mi nespadnúť. Potom som pokojne odkráčala do jedálne, zobrala som si jedlo a hľadala stôl, pri ktorom nikto nesedel. Jeden som našla, tak som si tam šla sadnúť.

Vtom sa ma niekto spýtal: „Je tu voľné?"

Pozrela som sa na dotyčného a prikývla som. Bol to ten nový chalan.

„Ja som Alexander, ale volaj ma Alex alebo Alec," usmial sa a ešte dodal, „tvoje meno je?"

„Som Aarin," odpovedala som mu.

„A prezývka?" zvedavo sa spýtal.

„Ak sa počítajú aj mená typu krpec, looser, krava, idiot, tak ich mám dosť veľa," povedala som pobaveným tónom.

„Takže asi nemáš," zasmial sa, „tak ti ju dám ja."

„Som zvedavá." .

„Čo tak Ari alebo Rin ?" spýtal sa.

„Ari sa mi páči viac," zasmiala som sa.

„Alec, poď sem a neseď tam s tým looserom," zakričala Leila.

„Mal by si ísť, kráľovná volá," uchechtla som sa.

Ešte sa na mňa usmial a odišiel. Strčila som si slúchadlá do uší a pustila som si „Bring Me The Horizon – It Never Ends" na plné pecky. Zdvihla som sa od stola a už som bola na odchode, ale v tom do mňa niekto vrazil a ja som bolestivo padla na zem...

Pokračovanie nabudúce...

Lyra

Máme strieborný stánok!!!

Pre niektorých prekvapenie, no pre nás veľké potešenie, že do zbierky ocenení našej školy sme mohli prispieť aj my cvičná firma RIO DOLCE 2. miestom za najkrajší stánok. Pre info ak ste o nás ešte nepočuli, RIO DOLCE je cvičná firma zaoberajúca sa výrobou a predajom sladkej čokolády a výrobkov z nej. Súťaž alebo inak povedané Medzinárodný veľtrh cvičných firiem krajín V4 sa konal v dňoch od 16. – 17. októbra. „Miestom činu“ bol Spoločenský pavilón v Košiciach. Aby som to celé uviedla na správnu mieru, tak vám priebeh jednotlivých dní opíšem postupne od začiatku.

Takže v stredu (16. októbra) sme siedmi z našej cvičnej firmy vyrazili dodávkou, do ktorej sme doslova natrepali všetky veci potrebné na dokonalosť nášho stánku, čo zahŕňalo šálku (takmer väčšiu ako ja sama ☺) , lampu, viac ako meter široký nápis Rio Dolce, skriňu, stolík, dve stoličky...len konštatujem, že všetko bolo vyrobené ručne, tzv. „Handmade“(takže veľká makačka). No, aby som však neodbočovala od témy, so všetkými tými vecičkami v dodávke a v nej ešte k tomu všetkému sediacimi deviatimi ľuďmi vrátane s pánom šoférom sme šťastní a zdraví docestovali do Košíc. V Spoločenskom pavilóne sme začali stavať pomaly a precízne náš stánok. Išlo nám to celkom od ruky. Stihli sme doladiť takmer každý detail. Po dokončení stánku sme svoje hladné bruška naplnili v reštaurácii, ktorá bola na hornom poschodí budovy. Po dobrom obedíku sme ako správni pracanti nabehli naspäť do práce. Niektorí ostali v stánku ďalej fiktívne predávať naše produkty, ktoré si ľudia mohli povyberať z na pohľad reálneho katalógu, ktorý bol v slovenskom, ale aj anglickom jazyku (teda aby každý pochopil, o čo nám ide). Iní z nás zase chodili hore--dolu po miestnosti a lákali okoloidúcich ľudí do stánku so sladkou čokoládou. Maskoti Rio Dolce porozdávali takmer všetky propagačné materiály (kalendáriky, pravítka, koláčiky, mávadlá a podobne). Do jednotlivých stánkov prichádzali aj členovia z hodnotiacej komisie, ktorá bola samozrejme inkognito. Končili sme okolo pol piatej, a tak sme sa pobrali na autobus, ktorým sme odcestovali naspäť do Rožňavy. Na druhý deň, teda vo štvrtok, už do Košíc išla druhá skupina našej cvičnej firmy, ktorá hneď po príchode začala s obchodovaním. A my ako súdržné triedy sme fiktívnu firmu RIO DOLCE prišli do Košíc podporiť. Aby som vás uviedla do obrazu, cestovali sme objednaným autobusom. Tým “sme“ myslím triedu 4.B, 4.C a zopár spolužiakov zo 4.A. triedy. Dorazili sme akurát na obed, kedy sa začali prezentácie jednotlivých stánkov v slovenskom a takisto anglickom jazyku. Niektorí z našej cvičnej firmy ostali pomáhať aj na druhý deň, iní sa so spolužiakmi rozhodli odísť na exkurziu. Prezentácia dopadla aspoň podľa môjho názoru výborne. V slovenskom jazyku nás prezentovala Radka Mikolajová a v anglickom jazyku Miroslav Labuda. Po prezentáciách nasledovala porada komisie. Konečne prišla chvíľa vyhodnotenia výsledkov veľtrhu. Po minútach netrpezlivého čakania tu bol výsledok. Vyhrali sme 2. miesto za najkrajší stánok!

A aj keď to nie je práve to vysnívané 1. miesto, my všetci sa z tohto úspechu nesmierne tešíme. Avšak pevne dúfame, že práve v Bratislave, kam sa chystáme už koncom novembra, ostatným dokážeme, že máme na to získať aj zlaté ocenenie.

Na záver by som aspoň takto chcela poďakovať za celú cvičnú firmu William Dolce - RIO DOLCE pánovi riaditeľovi PaedDr. Viktorovi Balážovi za to, že nám umožnil zúčastniť sa 11. Medzinárodného veľtrhu cvičných firiem krajín V4 a získať tak nové znalosti o tom, ako sa obchoduje, i keď len vo fiktívnej firme. Sú to pre nás dôležité informácie a poznatky do budúcnosti. Nesmiem však zabudnúť poďakovať ešte našej zlatej pani profesorke Z. Šivecovej za to, že nás dotlačila k tomu, aby sme vyvinuli pre našu firmu dostatočnú aktivitu, za to, že nás viedla s veľkou trpezlivosťou a ukázala nám, že aj z ničoho sa dá urobiť NIEČO.

Naty, foto: Z. Šivecová

Pokračovanie ... v Bratislave

Naša cvičná firma sa dňa 26. novembra vybrala na svoj druhý veľtrh cvičných firiem ukázať iným, ako sa v našej škole správne obchoduje.

Po úmornej šesťhodinovej ceste vlakom sme dorazili do Bratislavy, kde sa tento veľtrh konal. Ubytovali sme sa v Hoteli Prim*** a vybrali sa do tenisovej arény. Tam už boli rozložené stánky cvičných firiem nielen zo Slovenska, ale aj Rumunska, Česka Ruči Anglicka. Od rána až do večera sme pracovali, aby sme ostatným ukázali, že si nejakú tú cenu skutočne zaslúžime. Výsledok rozhodol. Dostali sme cenu za najlepšie logo. Veríte tomu ?! Zo 66 cvičných firiem sa komisii páčilo práve to naše! ☺ Naspäť do Rožňavy sme dorazili 29. novembra (v piatok) nočným vlakom o šiestej ráno. Unavení, vyčerpaní, avšak hrdí na náš úspech.

Tatranské krásy

V rámci štúdia naša škola organizuje mnoho zaujímavých exkurzií a akcií, ktorých sa môžeme zúčastniť a zároveň sa aj vzdelávať. Exkurzia do Vysokých Tatier. Práve sem sa vychystala II.C - odbor MRCR, ku ktorej sa pričlenili aj iné triedy.

S cestovateľským elánom sme nasadli do autobusu. V autobuse sa hádam nikto z nás nenudil. Samé chi-chi-chi, cha-cha-cha. A už bolo postarané o zábavu. Samozrejme nemohli chýbať ani naše milované slúchadla, mobily, tablety, fotoaparáty a repráky. Veď ako by sme sa inak zabavili? No našej pani triednej profesorke Anite Sárenikovej sa tieto vymoženosti veľmi nepáčili, a tak si nás začala fotiť na „protest“. Žiaľ zistila, že nemáme záujem a že nie sme fotogenickí.

A konečne prišiel ten očakávaný moment – výstup z autobusu na Štrbskom plese. Vybrali sme sa po kamennej cestičke do Mlynskej doliny k Vodopádu skok. Táto cesta bola pre niektorých dosť náročná a vyčerpávajúca, ale našťastie sme ju všetci zvládli bez ujmy na zdraví vďaka menším oddychovým prestávkam. Po príchode k vodopádu sme si všetci pri pohľade na tú krásu povedali, že to stálo zato. Bol to nezabudnuteľný zážitok. Keď sme sa tej krásy už nabažili a všetko pekné pofotili, vybrali sme sa naspäť na Štrbské pleso. Odtiaľ naše kroky viedli k vytúženej lanovke. Tá nás vyviezla na Solisko. Niektorí si výhľad z lanovky užívali, no našli sa aj takí, ktorí sa kŕčovito držali. Výhľad bol očarujúci a tá výška, no čo vám poviem. Nenechali sme si ujsť ani návštevu Chaty pod Soliskom. Keďže sme boli všetci dosť vymrznutí a niektorí aj hladní, pobyt na chate nám padol práve vhod. Zohriali sme sa a aj porozprávali. Cestou späť už väčšina z nás zosmutnela, pretože vedela, že sa blíži koniec nášho „výletu“. Po návrate na Štrbské pleso sme sa pobrali k nášmu autobusu. Cestou sme sa ešte zastavili pri malých stánkoch, kde sme si kúpili zopár malých suvenírov do zbierky.

Unavení a zmordovaní sme sa konečne dostali do nášho vysnívaného autobusu. Zopár z nás to už nezvládlo a podľahlo spánku. No našli sa aj vytrvalci. Celou cestou si rozprávali zážitky z tohto krásneho dňa. Po príchode do Rožňavy sa všetci rozlúčili a rozutekali domov.

text a foto: ***Diana***

Zaujímavosti

Znetvorená Aisha...

Tisícky žien je na svete týraných. Tento článok nie je zo slovenského prostredia, môžeme si hovoriť, že je to iná mentalita a že u nás by sa toto nikdy nemohlo stať. Ja hovorím, že možno aj okolo vás sú ženy, ktoré sú týrané , a tak sa nesnažte si to nevšimnúť. Skôr im ukážte cestu ako vyjsť z tohto teroru. Aj krásna mladá žena z Afganistanu Aisha našla v sebe úctu a svoj problém riešila.

NA TENTO PRÍBEH AKO PRVÝ UPOZORNIL ČASOPIS TIME.

Aisha, celým menom Aidha Mohammadzai, má 19 rokov. Toto dievča prežilo veľmi veľa bolesti a žiaľu. Najprv ju rodičia proti jej vôli zosobášili s mužom, ktorého ani nepoznala. Jeho bratia jej znepríjemňovali život. Aishin život bol hrozný, musela spávať v maštali. Po určitom čase to už nezvládala a snažila sa ujsť od manžela. Miestny súd ju za to odsúdil na 3 roky väzenia. Hneď ako ju pustili za dobré správanie, vypátrala ju manželova rodina. Manžel sa jej pomstil tým najväčším trestom bolo znetvorenie tváre. Takto znetvorenú ženu nechali v horách, kto vie, čo by sa stalo, keby tam Aishu nenašli americkí vojaci, ktorí ju zachránili pred istou smrťou.

Od toho momentu prešli už tri roky, Aisha po celý ten čas verila, že ešte stále môže vyzerať ako normálni ľudia s každou časťou svojej tváre.

S vrátením tváre do pôvodného stavu jej pomohli americkí chirurgovia. Aisha sa dnes už môže pochváliť novou vizážou, aj keď jej nos ešte nie je dostatočne zahojený a prispôsobený tvári, veľmi sa z neho teší a plánuje začať nový život.

Foto: http://diva.aktuality.sk/fotogaleria/26372/aisha-18-manzel-ju-znetvoril-lebo-chcela-utiect/2/
Pripravila: ***Barbie***

Kolekcia šperkov od Kesha...

Táto americká speváčka vytvorila spolu s klenotníkom Albertom 4 kolekcie svojich šperkov. Do popredia dávajú Kesha Rose a ostatné tri sa budú volať: Out Alive, Wonderland a Cannibal. Šperky z kolekcie Kasha Rose budú mať rôzne cenové rozpätie, ktoré je prístupné každému, kto si ich chce zakúpiť.

Pripravila: ***Barbie*** *s pomocou www.digitalspy.co.uk*

Harich so silným albumom NECH

Mladíčas, ktorý od známej šou Super Star dal do obehu už druhú dosku. V dobe, keď začínal na pódiách v ČSSS, nikto by nebol povedal, že sa z neho vykľuje taký úžasný spevák. V tomto albume sa Martin snaží spievať širšiemu publiku, nie len poblázneným tínedžerkám. Na albe môžete nájsť jedenásť výborných skladieb.

Martin je skvelý spevák, ktorý sa ešte stále v hudbe len hľadá, ale jedno je isté, že ostáva verný svojmu rodnému jazyku, a to slovenčine.

Vezmime si samotného Martina, je to spevák, ktorý je ovplyvnený pop muzikou dnešného šoubiznisu, ale ani v jednej pesničke nekopíruje nikoho a to, že si našiel svoju vlastnú cestu, mu otvára brány do celého sveta a do sŕdc skoro každej Slovenky.

V tomto albe nie je čo Maťovi vyčítať, keďže jeho texty sú skvelé, krásne melodické a čo je hlavné, všetky pesničky albumu majú rovnakú kvalitu.

Pripravila: ***Barbie****, foto:* ***internet***

Horoskop len a len pre OA od astrologičky Janky

Baran
Tvoja inteligencia ťa doslova spaľuje. Všímaj si viac svoje okolie, nie že sa popáliš! Oheň lásky v susedovi/susedke zapáliš, keď mu/jej z kopy snehu pred domom vymodeluješ srdce. Nezabudni v zime na vtáčiky, v lete sa ti odmenia spevom.

Býk
Vo tvojom okolí sa vyskytne osoba, ktorá ti vôbec nepraje. Pozor na to, komu veríš, však vieš, ako sa povie: dôveruj ale preveruj. V láske ti to bude veľmi klapať. Tak držím prsty.

Blíženci
Prosím, nehazardujte, lebo prehráte aj spodné prádlo. Tak udržujte krásne vzťahy, držte sa na uzde. Nezabúdajte na úsmev a nič iné len úsmev. Len si dajte pozor na klamanie a sklamanie.

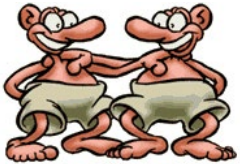

Rak
Vyhni sa nepríjemným debatám, a to aj s učiteľmi. Ak niečo pokazíš, ťažko budeš znovu získavať dôveru. Láska sa bude vyvíjať veľmi sľubne, len sa príliš nepreláskuj.

Lev
V najbližších dňoch ťa prekvapia len dobré správy. Čakajú ťa krásne mesiace plné lásky, zdravia a šťastia, plné, plnučičké všetkého, po čom túžiš. Skvelé známky si však môžeš zaručiť len ty sám.

Panna
Myslíš si, že tvoje vzťahy sú v rovnováhe? Počas zimných prázdnin určite áno. Ale pozor na január, škola je pre teba veľmi dôležitá, tak ako poriadok, daj si na tom záležať.

Váhy
Škola a súkromie bude OK. U teba nie je čo riešiť. Hoci si myslíš, že je to pod bodom mrazu, čoskoro zistíš, že predsa to bolo perfektné.

Škorpión
Skríži ti plán osoba, ktorú máš naozaj rád, ale už dlho si ju nevidel. Neponáhľaj sa a nič neurýchľuj, nechaj pracovať čas.

Strelec
Nečakaná rodinná záležitosť je na obzore, nebude to pre teba príjemné. Rodičov nevytáčaj nemiestnymi poznámkami, radšej im pomáhaj.

Kozorožec
Každý potrebuje životnú istotu a ty ju nájdeš v druhom pohlaví. Tak hor sa na Silvestra von, ak sa udržíš na uzde, bude super.

Vodnár
Odpúšťaj rýchlo, ale zabúdaj pomaly. Nedokladaj si veci na pozdejšie, radšej to sprav teraz. Nepožičiavaj si, aby si sa neutopil v dlhoch.

Ryby
Niekedy sa stane, že sa tvoje plány zmenia, ale neznamená to, že by sa mal zmeniť celý tvoj život. Nepanikár! Ono sa všetko spraví, aby bolo dobre. Pozor na zlomeniny!

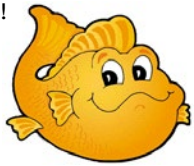

ilustrácie: internet

Dobrovoľní hasiči, dobrovoľne pomáhajú

Ich cieľom je pomáhať pri lesných požiaroch, ale aj pri iných požiaroch, povodniach či pri akýchkoľkvek nehodách, ktoré sa vyskytnú, a ochraňovať majetok až do príchodu profesionálov.

Dobrovoľných hasičov tvorí skupinka obyvateľov miest a obcí, ktorí popri svojom zamestnaní venujú čas aj tomuto.

Patrónom požiarnikov je sv. Florián. Zobrazuje sa ako rímsky vojak s prilbou na hlave, v ľavej ruke so zástavou, v pravej s nádobou na vodu, ktorou zalieva oheň na horiacom dome.

Pri dobrovoľných hasičských zboroch sa rozvíjajú aj športové aktivity, mladí ľudia zakladajú svoje tímy, rozdelia si miesta a zúčastňujú sa súťaží. Dobrovoľné hasičstvo sa považuje za šport. Sú rôzne kategórie, do ktorých sa zaradia tímy, a podľa toho súťažia. Prví sú plameniaci, to sú deti vo veku do 14 rokov. Potom sú to dorastenci a dorastenky, ktorí súťažia v kategórii do 18 rokov, a liga muži a ženy nad 18 rokov.

Zmiešané pocity, strach, večná otázka dokola, čo ak to pokazím a zrazu len výstrel z rozhodcovskej zbrane a všetko sa začína.... Rozbeh, adrenalín, všetko pospájané, voda ide, šťastie z platného pokusu, víťazstvá. Toto boli moje pocity, ktoré som prežívala počas mojej „hasičskej sezóny“. Bola som dorastenkou pred troma rokmi v Krásnohorskom Podhradí. Ja som sa k hasičom dostala už ani presne neviem ako. Pamätám si, že sme s kamarátkou, s ktorou sme boli tiež spolu v tíme, obdivovali ostatných dobrovoľných hasičov, ako stále trénujú, držia spolu, ide im to. Ten pocit, keď sme zistili, že máme možnosť sa stať dobrovoľníčkami, bol skvelý. Tešili sme sa, že ideme do niečoho nového, vyskúšame aj my to, čo robia ostatní. Spolu s dievčatami sme pilne trénovali a chodievali sme na každú súťaž. Aj keď nie každá nám vyšla, robilo nám radosť, že sme sa mohli zúčastniť, a bola to väčšia motivácia na ďalšie súťaže. Poháre, ceny, diplomy, toto všetko sme vlastnili i my.Boli sme pyšné na dosiahnuté výkony.

I v našej škole máme dobrovoľných hasičov, napríklad v prvom ročníku je to Pat'a Igazová, v druhom ročníku Barbora Lipničková, Ondrej Junger, Lucia Šimková, Adrian Hanzlík, Tomáš Harhovský a štvrták Jaroslav Tomášik.

text a foto: Boba

Je dobrovoľnou hasičkou telom i dušou. Nevynechá ani jeden nácvik. Pat'a Igazová mi úprimne odpovedala o svojom pôsobení v Dobrovoľnom hasičskom zbore v Krásnohorskom Podhradí.

• Čo t'a viedlo k tomu, aby si sa stala hasičkou?

- Vždy som obdivovala našich chlapcov-hasičov, aký elán do toho dávajú, ako sa tešia na súťaže. Chcela som to zažiť aj ja, no pocity strachu to prebijali. Strach bol v tom, že v tom dlho nevydržím, pretože nie som ten typ človeka, ktorý sa vie venovať niečomu dlhší čas. No v tomto som našla seba. Som rada, že môžem povedať aj ja, že som dobrovoľná hasička.

• Čo sa ti najviac páči na tomto športe?

- Na hasičstve sa mi páči všetko. Mám tam pohyb, spoznávam nových ľudí. Trénujeme niekoľko týždňov i mesiacov len preto, aby sme prišli na súťaž a na niekoľko desiatok sekúnd vybehli a zostrelili vodou terče. Neuveriteľná radosť, ak dosiahneme lepší čas, ako čakáme. Je to neopísateľný pocit.

• Tvoje pocity na prvej súťaži?

- Moje prvé pocity boli rôzne. Necítila som strach, pretože sme sa na ňu pripravovali, no ten pocit, že tam stojíme prvýkrát a ostatné družstvá ten pocit už poznajú a zvykli si naň, dával nám adrenalín do tela.

Je veľa skutočných prípadov, ktoré sú príkladom obetavosti a šikovnosti dobrovoľných hasičov. Zachránená strecha nad hlavou, majetok či dokonca zachránený život ľudí a zvierat. A preto si prajme, nech horí oheň pre túto ušľachtilú činnosť v srdciach čo najviac ľudí.

Deň športu

Tak ako každý rok, aj teraz si počas týždňa študentstva všetci žiaci našej školy mohli oddýchnuť od učenia a zapojiť sa do rôznych športových disciplín a súťažiť v nich proti ostatným triedam. Keďže som sa mohol zúčastniť len jednej disciplíny, nemôžem vám opísať atmosféru a svoje pocity zo všetkých športov, len z toho, ktorého som bol osobne účastný. Bol som donútený ísť na streetbasketbal, keďže tam nejaký chlapec musel ísť a nikto iný od nás nebol ochotný. No viete si to predstaviť? Ja s mojou výškou ledva presahujúcou 170cm (ak vôbec) som mal hrať šport, kde je výška jedným z najpodstatnejších faktorov ovplyvňujúcich hru. Už len to vyzeralo vtipne, keď som vošiel do dejiska basketbalového turnaja s dvoma babami, ktoré sú odo mňa o hlavu vyššie. A potom tak isto vtipne aj vyzeral môj výkon. Nie žeby som so sebou nemohol byť spokojný, lebo to možno nebolo až také zlé, ale aj tak tá percentuálna úspešnosť streľby nebola príliš vysoká. Keď som mal možnosť vystreliť, skúsil som to, aj keď sa lopta väčšinou odrazila od obruče von, skúšal som to znova a znova. Radšej som mal zvoliť prihrávku ako strelu a občas som tak aj učinil. Dievčatá už vedeli, čo s loptou treba robiť. K ostatným športom ako aj k streetbasketbalu prikladám len výsledky.

Šport		Street-basketbal	Florbal - dievčatá	Futsal - chlapci	Bowling	Stolný tenis - chlapci	Stolný tenis - dievčatá	Celkové poradie
1. kategória	1. miesto	II. C	II. A	II. B	I. A	II. B	I. C	1. - II. C (140 b) 2. - II. B (135 b) 3. - I. C (130 b) 4. - II. A (120 b) 5. - I. A (120 b) 6. - I. B (105 b)
	2. miesto	I. C	I. A	I. C	II. B	II. C	II. B	
	3. miesto	II. A	II. C	II. C	I. B	II. A	I. B	
2. kategória	1. miesto	III. A	III. A	III. B	III. B	III. B	III. A	1. - III. A (145 b) 2. - III. B (130 b) 3. - III. C (125 b) 4. - IV. B (120 b) 5. - IV. A (110 b) 6. - IV. C (100 b)
	2. miesto	IV. B	IV. B	IV. A	IV. B	IV. C	III. C	
	3. miesto	III. C	IV. A	III. C	IV. C	III. A	IV. B	

text: ***Mirec****, foto:* ***J. Hlaváč***

Je nositeľkou čierného dánu

Ďalším dôkazom, že v našej Obchodnej akadémii je talentov naozaj dosť, je **Robina Lebovská**, ktorá sa venuje taekwondu. Je milá, skromná, mnohí z nás vôbec netušia, aké veľké športové srdce sa v nej skrýva a aké úžasné športové výsledky vďaka svojej pevnej vôli a šikovnosti dosiahla v takom mladom veku. Môžeme ju pokladať za najzdatnejšiu športovkyňu našej školy, ktorá sa len tak ľahko nevzdá. V rozhovore sa dozvieme Robinkin začiatok, ale aj plány do blízkej budúcnosti. Prezradí nám aj krajiny, v ktorých sa zúčastnila na súťažiach.

• Odkedy sa venuješ taekwondu?
Taekwondu sa venujem od roku 2005.

• Prečo si sa rozhodla venovať práve tomuto exotickému a zároveň tvrdému športu?
Prečo práve taekwondo? Bola som akčné dieťa, tak som chcela vyskúšať niečo živšie a bojovnejšie.

• Aké boli začiatky?
Každý začiatok v niečom netradičnom je ťažký, ale rýchlo som sa v taekwonde udomácnila a už to išlo samo.

• Koľkokrát máš týždenne tréningy?
Tréningy mám 3 až 4- krát do týždňa, poprípade ak sa pritrafí nejaké to víkendové či týždenné sústredenie.

• Ostáva ti čas popri tom aj na školu a na priateľov?
No školu je dosť ťažké dobiehať po nabitých víkendoch plných turnajov, ale dá sa to zvládnuť a aj na kamarátov si stále viem nájsť čas.

• Aká je tvoja najväčšia výhra?
Za svoju najväčšiu výhru považujem, že som dosiahla čierny pás (1.DAN), ale inak Majstrovstvá Čiech a zároveň aj titul Majstra Českej republiky.

• V ktorých krajinách okrem Slovenska si sa zúčastnila v súťaži taekwondo?
V Českej republike, Maďarsku, Poľsku, Chorvátsku, Srbsku, Rakúsku, Belgicku, Španielsku, Portugalsku, Francúzsku, Nemecku a v Kórei na trojtýždňovom sústredení.

• V ktorých krajinách sa ti páčilo najviac?
Každá krajina ma niečím zaujala, no nie v každej krajine som mala možnosť bližšie spoznať ich krásy. Ale Francúzsko mi tak najviac utkvelo v pamäti aj s Kóreou.

• Na ktorých miestach si uspela v týchto krajinách?
Nie stále sa podarilo umiestniť sa na prvých miestach, ale najväčší úspech bolo 4. miesto v Španielsku.

• Chceš sa aj naďalej venovať taekwondu?
Chcem sa aj naďalej po tých tvrdých rokoch driny venovať Taekwondu.☺

Laura, foto: R. Lebovská

(Ne)Gentlemanská hra

Anglicko je krajinou džentlmenov, aj keď v tomto prípade môže byť kadekto na pochybách, či je toto označenie správne. Rugby pochádza práve z Anglicka a to nemá veľa spoločného s etikou slušného správania. Samozrejme aj tu platia určité pravidlá, no povoľujú toho dosť na to, aby to bol považovaný za jeden z najtvrdších, ale zároveň najkrajších športov sveta. Osobné súboje na každom centimetri ihriska zaručujú pre diváka, akoby povedali bratia Česi „pořádnou podívanou". Nám ju prišli ukázať praví, nefalšovaní anglickí rugbisti. V sobotu 16. novembra sa totiž na rožňavskom futbalovom štadióne konal pod záštitou primátora mesta Rožňava medzinárodný priateľský dvojzápas medzi tímami Letchworth Garden City a Sláviou TU Košice. Originál rugby sa hrá štýlom 15 vs. 15, po 2x 10 minút. Toto priateľské stretnutie na hralo 7 na 7, 2 polčasy po 7 minút. V zápätí nasledovala odveta. Podľa všetkých predzápasových prognóz dostali Slávisti z TUKE, ak to mám slušne povedať na frak. V prvom zápase ich „Angláni" nabili v pomere 41- 0, z toho druhého už nevyšli bodovo naprázdno ani Košičania, no aj tak podľahli favoritovi 12-34. Ľudí, ktorí boli na toto šialené športové predstavenie, bolo z môjho pohľadu menej, ako som čakal, no ale aj tak to stálo za to.

Sponzormi tohto podujatia boli The Underground Club a Pizza Mício.

text a foto: Mirec

ŠPORTOVÉ ÚSPECHY

Tak ako je už na našej škole zvykom, aj tento rok našim športovcom vyšiel úvod do novej sezóny, resp. do nového školského roka v športových súťažiach na výbornú. Naše nádejné basketbalové, stolnotenisové, bedmintonové, florbalové a futsalové talenty sa opäť ukázali v tom najlepšom svetle. Veď nakoniec výsledky hovoria za všetko.

Dlhodobé súťaže organizované KSK:

28.10. Základné kolo – basketbal dievčatá – 1. miesto
06.11. Základné kolo – stolný tenis chlapci – 1. miesto
18.11. Regionálne finále – stolný tenis chlapci – 1. miesto
27.11. Regionálne finále – basketbal dievčatá – 1. miesto

Súťaže organizované Slovenskou asociáciou športu na školách:

16.10. Okr. kolo – stolný tenis chlapci – 1. miesto
16.10. Okr. kolo – stolný tenis dievčatá – 1. miesto
12.11. Kraj. kolo – stolný tenis chlapci – 2. miesto
22.10. Okr. kolo – bedminton chlapci – 3. miesto
22.10. Okr. kolo – bedminton dievčatá – 2. miesto
26.11. Okr. kolo – florbal chlapci – 2. miesto
26.11. Okr. kolo – florbal dievčatá – 2. miesto
13.12. Okr. kolo – futsal chlapci – 1. miesto

text: ***Mirec***, *foto*: ***J. Hlaváč***

Nech nás láska stále hreje, nech nám smutno nikdy nie je,
v novom roku nech nám zdravie dobre slúži
a nech máme vždy to, po čom naše srdce túži.

REDAKČNÁ RADA

ŠÉFREDAKTOR A PREDSEDA REDAKČNEJ RADY

*Jana Kupcová **(Barbie)***

REDAKTORI

*Mária Miroslava Žiaková, Natália Garanová **(Naty)**,*
*Simona Valachová **(Sima)**, Laura Volčková **(Laura)**,*
*Radka Mikolajová **(Raduš)**, Ramon Brutovský,*
*Diana Zatrochová **(Diana)**, Miro Labuda **(Mirec)**,*
*Barbora Lipničková **(Boba)**, Veronika Kelecsényiová*

DO SRŠŇA PRISPELI

PaedDr. Viktor Baláž, Mgr. Lýdia Mezeiová,
Mgr. Jana Vidová, Mgr. Daniela Keményová
Adela Pucsoková

GRAFICKÁ ÚPRAVA

Patrik Žori, Patrik Zakhar
Ing. Juraj Valko Krišťák

srsencasopis@gmail.com

www.oarv.sk/srsen

Vydala: Obchodná akadémia, Akademika Hronca 8, 048 01 Rožňava
Dátum vydania: december 2013
Periodicita: občasník
Vychádza od: 2004